

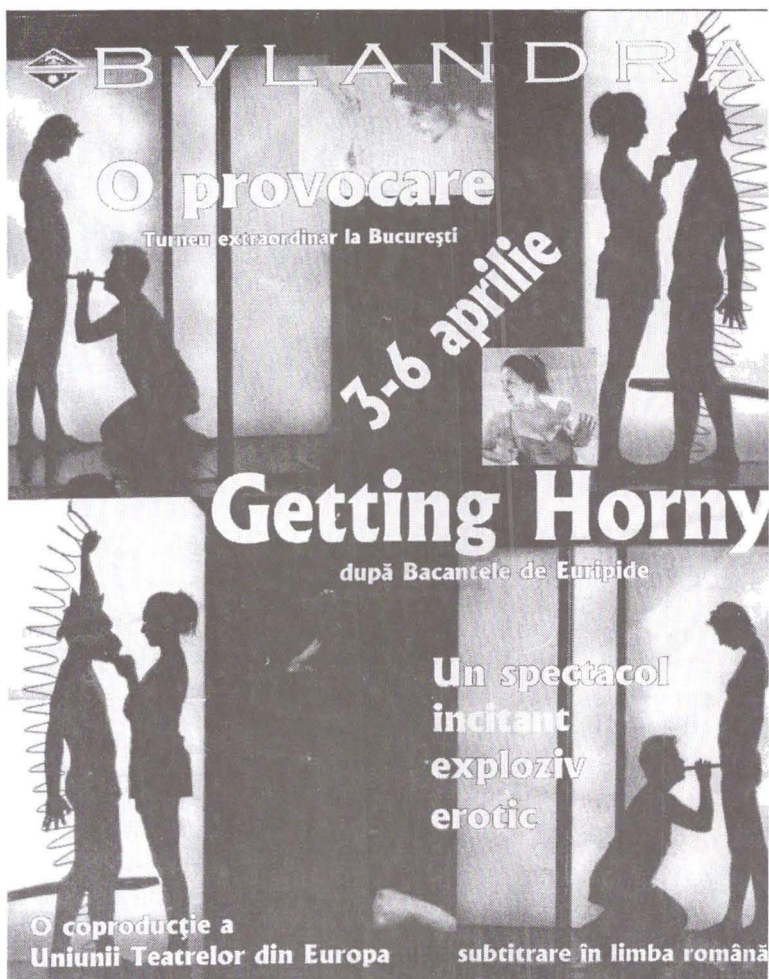
Andreea DUMITRU

N-EAU VIZITAT

Recycle bin... european

Recunosc că, la fel ca oricare alt tânăr „corupt” de civilizația imaginilor, mi-am lăsat fantezia să zburde la vederea afișului care anunța, între 3 și 6 aprilie, „turneul extraordinar” la București al coproducției Uniunii Teatrelor Europene, *Getting Horny* după „Bacantele” de Euripide. Numele instituțiilor implicate în proiect mi-au stimulat, în plus, apetitul cultural: Teatrul Katona Jozsef din Budapesta, Teatrul Național al Greciei de Nord și Teatrul Național din Finlanda. La acest miraj informațional s-au adăugat superlativele din prezentarea făcută de Teatrul „Bulandra”, gazdă, în calitate de membru al Uniunii.

Prin urmare, ce ne-a fost servit ca trufanda, nouă, celor care ne-am lăsat seduși de-atâtea ori de arta lui Purcărete sau a lui Măniuțiu, maeștri în revizitarea anticilor?! „Turneul extraordinar” a fost, mai degrabă, o haltă pe scena de la Grădina Icoanei, care a necesitat o soluție de adaptare la cutia italiană a decorului, nu tocmai elegantă pentru spectatorii exilați la capăt de rând. Ni s-au promis (și noi am crezut, măsurând din ochi afișul): „orgii dionisiace în cheie modernă”, „pasiuni dezlănțuite”, „un erotism tulburător”, „un spectacol șocant”. Am avut nevoie, în schimb, de răbdare pentru a urmări subtitrarea unui scenariu modest în care cadenta metru-lui antic era „violentată”, din când în

când, de interpelări familiare în argou englezesc. Cât despre erotism, nici vorbă, trupurile actorilor, mai mult goale ori prost îmbrăcate (a faună nocturnă amsterdameză), nefiind antrenate în arta comunicării senzoriale. Nici „bariera lingvistică” fragilă, pe care șocul vizual și emoțional al reprezentației era de presupus că o va „transcende”, nu a părut decât o figură de stil recurentă din marketingul producțiilor internaționale. Cei șase actori, maghiari, finlandezi și greci (câte doi de la fiecare „echipă!”), ne-au „vorbit” fiecare pe limba, dar și pe stilul său de joc, mai plat sau mai dezinhibat, dovedind că de la concert la... babilonie nu e decât un pas. În concluzie, putem spune că am rămas cu imaginea unui spațiu de joc interesant, dar rece, în care luminile de neon cereau timp pentru a se aprinde, pereții glisanți din sticlă – manevre previzibile, iar dușul răcorea fără noimă personajele...

A nu se înțelege cumva că pretindem Uniunii Teatrelor Europene să livreze numai spectacole de vârf precum producțiile multilingve prezentate și la București de Karin Beier, ori Teatrului Bulandra să se erijeze în aprig selecționar. Cine intră în horă, trebuie să urmeze regulile jocului, adică ale parteneriatului cultural. Statutul de membru într-o companie de elită se datorează însă și respectului față de publicul propriu, crescut în umbra marilor spectacole. Chiar dacă Bucureștiul nu este încă, în mod real, o capitală europeană, nu ne strică să aspirăm la un statut superior celui de *recycle bin* al modelelor artistice continentale. Nu e păcat ca, înainte de a deprinde cu adevărat dialogul, să învățăm numai a ne plictisi împreună?

Teatrul „Bulandra” – Getting Horny, adaptare după *Bacantele* de Euripide. O coproducție a Uniunii Teatrelor din Europa – Teatrul „Katona Jozsef”, Teatrul Național al Greciei de Nord, Teatrul Național din Finlanda. Regia: Sándor Zsótér. Decor: Mária Ambrus. Costume: Mari Benedek. Dramaturgie: Júlia Ungár. Distribuția: Wanda Dubiel, Simon Kakalas, Nikos Kapelios, Jarno Kolehmainen, Rezes Judit, Nagy Ervin.

Cătălina Panaitescu

Cântăreata cheală ... en français!

Cucerit de fervoarea teatrală locală, Institutul Francez a organizat *Festivalul de Teatru de limbă franceză*, desfășurat între 17 și 26 martie la București. Un eveniment special pentru publicul bucureștean, francofon sau mai puțin, atras în sălile de spectacol de varietatea propunerilor și, evident, de farmecul unei reprezentații în limba franceză.

Elementul definitoriu al acestui eveniment a fost *diversitatea* textelor dramatice și a trupelor invitate. Implicit a spectacolelor. O combinație de teatru profesionist și de amatori care a adus pe scenele bucureștene artiști români și francezi, tineri pasionați, deveniți actori, studenți la facultățile de teatru, elevi de liceu și de școală generală. În ceea ce privește piesele abordate, s-a trecut cu ușurință de la clasicul Molière la romanticul Hugo, de la Cocteau și Giraudoux la